

TIPY DO VÝUKY

od Paměti národa

Nápady, které můžete vzít rovnou do hodiny.

TÉMA: Konec druhé světové války

Předmět	Dějepis
Pro koho	Záci 8.-9. tříd ZS / studenti SS
Téma	Konec války jinak: Jak různí lidé prožívali rok 1945
Cíl	Záci pochopí, že konec druhé světové války nebyl pro všechny stejný a že historické události mohou být vnímány různě.
Délka aktivity	45 minut

Délka	Aktivita	Poznámky
5 minut	Úvod Napište na tabuli: “Konec války v roce 1945 = ???”	Nechte žáky říkat asociace (osvobození, radost, konec bojů...).
3 minuty	Zarámování tématu Navážete otázkou: “Bylo to stejné pro všechny?”	Krátce vysvětlíte, že se dnes podíváte na to, jak mohl jeden den znamenat úplně jiné věci pro různé lidi.
15 minut	Práce s příběhy Rozdělte žáky do 3-4 skupin. Každé skupině dejte jeden krátký příběh (viz níže)	Ukol pro skupiny: <ul style="list-style-type: none"> • Přečtete si příběh • Připravte krátké vystoupení (1-2 min), ve kterém odpovíte:<ul style="list-style-type: none"> ○ Co pro vás ten den znamenal? ○ Co jste cítili? ○ Čeho jste se báli / na co jste se těšili?
10 minut	Sdílení	Každá skupina představí svou „výpověď“.
7 minut	Otázky a vedení diskuze	Můžete se ptát: <ul style="list-style-type: none"> ○ Proč to každý prožíval jinak? ○ Co mohlo ovlivnit jejich pohled? ○ Dá se říct, že historie má jednu pravdu?
5 minut	Závěr hodiny Položte otázku: „Kam by ses postavil?“	Vymezte ve třídě tři místa (radost – strach – nejistota) a nechte žáky, aby se postavili podle své role. Krátká aktivita pomáhá uzavřít hodinu bez nutnosti dlouhé reflexe.
	Tip pro učitele Další autentické příběhy pamětníků najdete v pracovním listu Paměti národa. Můžete ho využít samostatně nebo jako rozšíření této aktivity.	Vzdělávání paměti národa - Metodické sešity

Kartičky k vystřížení

Příběh A – Úleva

Jmenuji se Marie, je mi 42 let a žiju v menším městě. Celou válku jsme se báli – o manžela, o děti, o to, jestli budeme mít co jíst. Poslední týdny byly nejhorší. Slyšeli jsme střelbu, lidé mluvili o tom, že se fronta blíží. Spali jsme oblečení, připraveni utéct. A pak někdo řekl, že je konec. Pamatuju si, jak jsme šli ven. Lidé plakali, objímali se. Poprvé po letech jsem měla pocit, že se nemusím bát. Ale zároveň si říkám – co bude dál?

Příběh B – Strach

Jmenuji se Anna, je mi 15 let. Moje rodina je německého původu. Poslední dny války jsou zvláštní – všichni mluví o konci, ale doma je ticho. Rodiče se bojí. Říkají, ať moc nemluví venku. Slyšela jsem, že lidé jako my můžou mít problémy. Když ostatní slaví, já mám strach. Nevím, jestli budeme moct zůstat. Nevím, co se stane s naší rodinou. Všichni říkají „osvobození“. Ale pro mě to znamená hlavně nejistotu.

Příběh C – Nejistota

Jmenuji se Karel, je mi 11 let. Poslední dny jsou zvláštní – dospělí jsou nervózní a pořád něco řeší.

Slyším slova jako „válka končí“, „osvobození“ ... Ale vlastně tomu moc nerozumím.

Vidím, že někteří lidé se radují, jiní vypadají vystrašeně. Ptám se maminky, co to znamená, ale ona říká jen: „Uvidíme.“ Já jen vím, že se něco velkého děje. Ale nevím, jestli je to dobré, nebo špatné.

Možná vás napadá...jak s takovými příběhy pracovat dál?

V [Institutu Paměti národa v Pardubicích](#) se snažíme, aby se z dějin nestaly jen informace, ale zkušenost. Připravujeme programy, aktivity a workshopy, které učitelům pomáhají otevřít témata, o kterých se někdy učí těžko.

✉ **Neváhejte se mi ozvat** – ráda Vám pošlu další tipy nebo společně vymyslíme, co by se hodilo právě Vaší třídě.

Lenka Muschová

Vzdělávání pro školy
Institut paměti národa v Pardubicích

lenka.muschova@postbellum.cz

